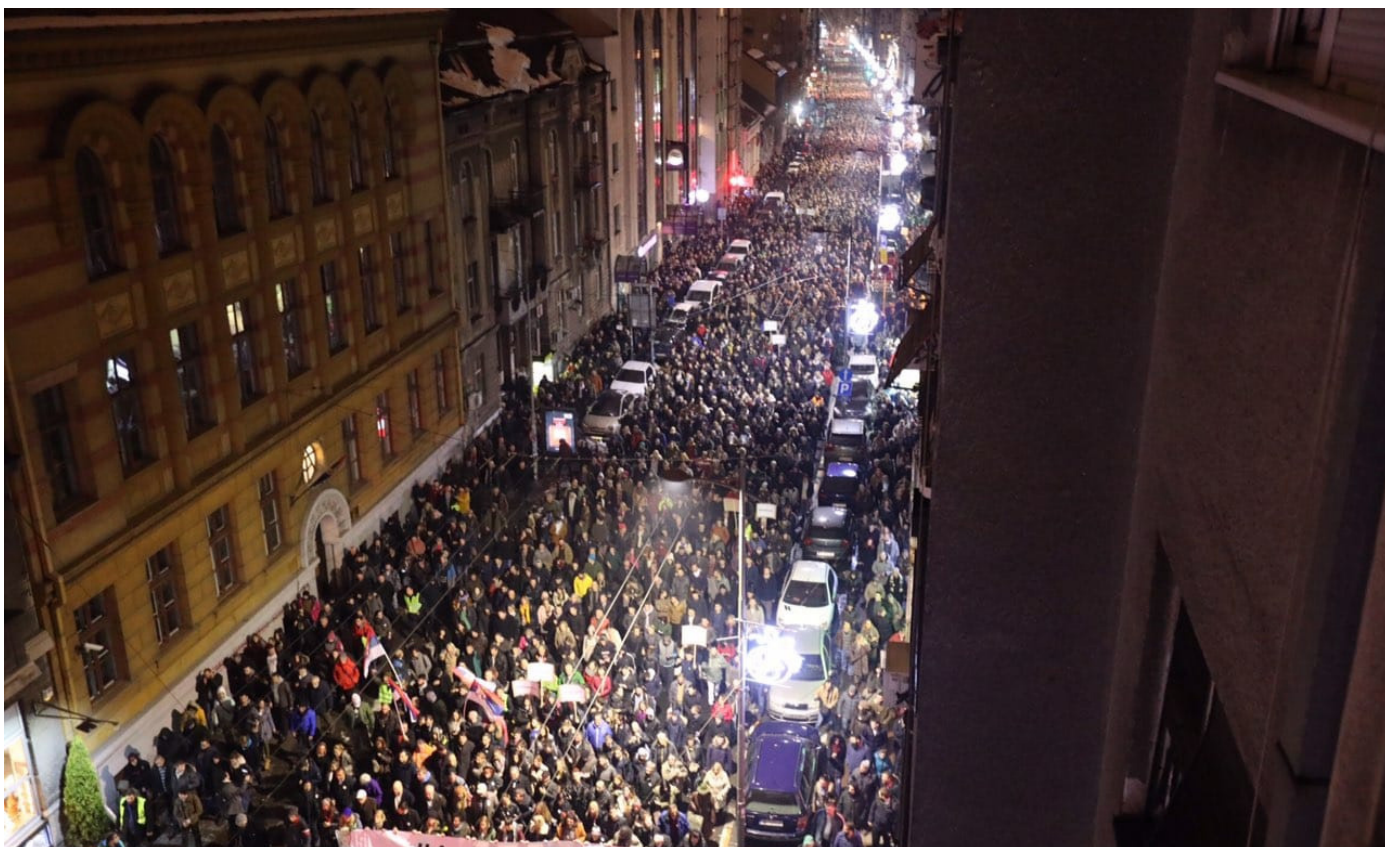

Београд поново потресају жестоки опозициони протести, вероватно најозбиљнији током ових, ево, већ шест и по година напредњачке власти. Заправо, једини иоле масовнији су били они на почетку „Протеста против диктатуре“, након председничких избора 2017. као и две-три шетње у организацији „Не даavimo Београд“, поводом нелегалног, већ скоро заборављеног ноћног рушења објеката у Савамали, за које је – тада премијер – Александар Вучић рекао да је дело неког „идиота“ из градске власти. Овај пут је, чини се, ствар још озбиљнија – о чему сведоче и прилично нервозне реакције из врха власти, која је у претходним случајевима, пажљивим дозирањем уздржаности и медијске демонизације, успевала да их отупи и обесмисли.

Сада, међутим, тај сценарио није пошао најбоље. А прве реакција власти и режимских медија, закључно са већ прослављеном „Барбаром“ са Студија Б („линч, силовање,

Зашто броје – ако се не боје

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 28 децембар 2018 05:50

насиље“, „далеко мало људи је учествовало“) само су изазвале гнев и разгореле фитиљ протеста.

Може се, наравно, спекулисати о мотивима, масовности, перспективи и домету ових демонстрација. Али очигледно је да власти није сасвим свеједно и да, упркос силном и понекад готово комичном исистирању на „минорности“ броја окупљених (у чему се посебно „истицао“ министар Небојша Стефановић са својим „експертизама“ и пребрајањима), итекако зазире од тога у шта би се све ово могло изродити. Или, што рече неко ових дана – „што нас броје, ако се не боје“?

Узгред речено, у односу на репертоар употребљен током протеста „против диктатуре“ овај пут је упадљиво одсуство оптужбе на рачун демонстраната да су „сорошевци“ – што је вероватно последица веома блиског односа који је Александар Вучић у међувремену успоставио са Сорошевим сином Алексом (помиње се да је Сорош јуниор чак и нека врста посредника између српске и албанске стране у разговорима о Косову). Али се зато демонстранти увелико оптужују да су „Харадинајеви јуришници“, да је у питању

„тајкунски протест“ и да да руше државу у тренутку док су наши сународници на Косову изложени блокади и покушају геноцида итд, итд. А забележен је чак и бизаран покушај манипулације са колима хитне помоћи, којима, наводно, демонстранти не дају да прође, иако се на снимку који су објавили учесници јасно види да амбулантна кола пролазе без проблема.

Printscreen You Tube

20:08 POLITIKA

Informer | 22. 12. 2018.

(VIDEO) NIŠTA IM NIJE SVETO, PA NI LJUDSKI ŽIVOT! Opozicioni "šetači" BLOKIRALI PUT VOZILU HITNE POMOĆI!

Зашто броје – ако се не боје

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 28 децембар 2018 05:50

Ма шта мислили о данашњој српској опозицији, парламентарној и ванпарламентарној (а већина не мисли бог зна шта добро – иначе и не би били опозиција), чињеница је да је главна одговорност за укупну политичку и друштвену климу ипак на страни власти. А да опозиција ту, евентуално, са своје стране само може донекле да допринесе у позитивном или негативном смеру. Дакле, ако је политичка ситуација на ивици пуцања, ако нема консензуса и неопходног дијалога у медијама и у парламанту –јасно је чија је одговорност ту највећа.

Ако је политичка ситуација на ивици пуцања, ако нема консензуса и неопходног дијалога у медијама и у парламанту –јасно је чија је одговорност ту највећа

Ма шта, такође, мислили о Александру Вучићу, чињеница је да он и даље ужива највећу подршку у српском бирачком телу (мада је та подршка увелико деградирана манипулативним начином на који се обезбеђује и – упркос свему – ипак није ни издалека толика колико показују намештене анкете и резултати локалних избора који се периодично организују као „показне вежбе“ Вучићеве снаге и непобедивости).

Па, шта је онда Вучићев проблем, уколико га уопште има?

Зашто броје – ако се не боје

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 28 децембар 2018 05:50

